Należność pocztowa opłacona ryczałtem

Rok XI. Warszawa, 15 lutego 1930 r. Nr. 4 (162).

MASZYNISTA

ORGAN ZWIĄZKU ZAW. MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH

PISMO ZAWODOWE, POŚWIĘCONE SPRAWOM MASZYNISTÓW I KOLEJNICTWU

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca. Redakcja i Administracja **Warszawa, Chmielna 9 m. 9, tel.**: 195-28 i 539-00. **Konto czekowe P. K. O.** 3585. Cena pojedyńczego numeru 25 groszy. Członkowie Związku otrzymują czasopismo bezpłatnie. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Anonimów nie uwzględnia się. Ceny ogłoszeń na ostatniej stronie.

TREŚĆ NUMERU: **Sprawy uposażeniowe w Sejmie. — Umundurowanie. — Sprawy służbowe:** Informacje o przebiegu służby pracowników b. dróg Warszawsko-Wiedeńskiej, Nadwiślańskiej i Fabryczno-Łódzkiej. Rozporządzenia Wykonawcze do przepisów o pomocy lekarskiej (ciąg dalszy). — **Życie Związkowe:** Wystąpienia i interwencje. Prace organizacyjne. Podziękowania. Sprostowania. Ogłoszenia.

Sprawy uposażeniowe w Sejmie.

Zgodnie z przewidywaniami, którym daliśmy wyraz w artykułach p.t. „Perspektywy" (Nr. 2, 1930) i „Pod znakiem przesilenia gospodarczego" (Nr. 3, 1930) postulaty pracowników państwowych w dziedzinie poprawy bytu nie uzyskały w Sejmie większości.

Pomyślna konjunktura gospodarcza minęła, ustępując miejsca dotkliwemu kryzysowi. Realność przewidywanych dochodów skarbowych i dochodów przedsiębiorstw państwowych znajduje się pod znakiem zapytania. Bezrobocie dochodzi już obecnie do 300,000 osób zarejestrowanych. Wieś jest gospodarczo wyniszczona, prawie cały przemysł, z wyjątkiem nielicznych zaledwie gałęzi (górnictwo węglowe) dotknięty jest kryzysem zbytu. W dodatku potaniały (coprawda nieznacznie) środki żywności.

Wszystko to stworzyło jaknajmniej pomyślną konjunkturę dla naszych żądań. Ofiarna praca klubów sejmowych, które podjęły się popierania i przeprowadzenia naszych postulatów nie dała spodziewanych wyników. O przyczynach tego stanu rzeczy i o przebiegu prac budżetowych informowaliśmy czytelników naszych już poprzednio, w wymienionych na wstępie artykułach, nie tając bynajmniej naszego pesymizmu w tym względzie i uprzedzając o przewidywanym przez nas niepowodzeniu.

Nie czas w tej chwili szukać winnych naszej klęski. Skonstatować jednak należy, iż tegoroczna sesja budżetowa jest tylko fragmentem akcji pracowniczej. Jej ujemne wyniki winny skłonić naszą reprezentację do tem usilniejszych starań o załatwienie zagadnienia podstawowej regulacji płac. Już teraz należy rozpocząć energiczne zabiegi, aby przyszły preliminarz budżetowy nie był podobny do obecnego. Wymaga to wypracowania szczegółowego planu, zmiany polityki gospodarczej, sanacji w przedsiębiorstwach państwowych. Praca to wielka i trudna, tem wcześniej zatem powinna być rozpoczęta i tam usilniej popierana i propagowana. Punkt ciężkości spoczywa obecnie, tak, jak i zawsze zresztą, w postawie mas pracowniczych. Tylko mocny, zdecydowany i nieustępliwy nacisk tych mas może przechylić szalę rozstrzygnięć na naszą stronę.

Mimo niepowodzenia w sprawach zasadniczych — mamy jednak do zanotowania pewien niewielki sukces. Udało się mianowicie zdobyć dla pracowników państwowych wyrównanie zaległej różnicy dodatku mieszkaniowego za rok 1928.

Wysokość tej różnicy jest rozmaita, w zależności od grupy uposażenia, stanu rodzinnego i miejscowości, w której pracownik służy. Mniejwięcej wynosi ona 60% uposażenia miesięcznego.

Jedna trzecia tej różnicy, t. j. około 20% poborów wypłacona będzie dnia 1 marca 1930 r., na podstawie specjalnej ustawy, którą Sejm już uchwalił, a którą Senat zapewne przyjmie przed 1.III. b. r. Pozostałe ⅔ tej różnicy wypłacone będą w ciągu następnego roku budżetowego, t. j. w czasie między 1.IV. 1930 a 31.III. 1931. Termin wypłaty nie został oznaczony, ponadto zaś sama wypłata uzależniona została od realności przewidywań budżetowych i nastąpić może wówczas tylko, jeżeli istnieć będzie przewidziana przez Sejm nadwyżka budżetowa. Trudno w chwili obecnej przewidzieć, jak potoczą się wypadki i jak ułoży się konjunktura. Naszą rzeczą będzie baczyć, aby wypłata nastąpiła w terminie jaknajwcześniejszym.

UMUNDUROWANIE.

W Dzienniku Urzędowym M. K. Nr. 2 z r. 1930 poz. 14 ukazało się Rozp. M. K. z dnia 16 stycznia 1930 r. Nr. P./2/15002/29 o częściowem rozszerzeniu praw do umundurowania.

Z mocy tego rozporządzenia otrzymali: maszyniści parowozowi i motorniczowie wagonów motorowych prawo do poboru za zwrotem 25% kosztów P. K. P.:

Spodni i kurtek mundurowych z sukna II-go gatunku (konduktorskiego),

zaś pomocnicy maszynistów i palacze parowozowi prawo do poboru na tych samych warunkach:

Spodni i kurtek mundurowych z sukna III-go gatunku.

Prawo do poboru wymienionych sort mundurowych służy uprawnionym **od dnia 1 października 1930 r.**

W ten sposób zrealizowany został częściowo stary nasz postulat związkowy, o którego spełnienie zabiegaliśmy od wielu lat. Dzięki usilnej akcji prezydjum Związku, które nie zrażało się szeregiem piętrzących się

trudności — udało się wreszcie przełamać opór czynników miarodajnych wobec czego drużyny parowozowe będą mogły w najbliższej przyszłości korzystać z mundurów służbowych.

Omawiane rozporządzenie nie uwzględniło wszystkich naszych żądań. W szczególności zaś **nie przyznało drużynom parowozowym prawa do poboru płaszcza mundurowego ponadto zaś pominęło zupełnie postulaty kol. dyspozytorów parowozowni.**

Nieprzyznanie prawa poboru płaszcza dla drużyn parowozowych jest skutkiem szczupłości kredytów budżetowych w bieżącym roku budżetowym. Za zgodą Związku sprawa poborów płaszczów odroczona została aż do następnego roku budżetowego, w którym kredyt na umundurowanie zostanie podwyższony.

Dyspozytorów pominięto przez przeoczenie. Według zapowiedzi czynników miarodajnych ich postulaty w tym względzie będą uwzględnione w następnym roku budżetowym.

SPRAWY SŁUŻBOWE

INFORMACJE O PRZEBIEGU SŁUŻBY PRACOWNIKÓW B. DRÓG WARSZAWSKO - WIEDEŃSKIEJ, NADWIŚLAŃSKIEJ I FABRYCZNO - ŁÓDZKIEJ.

Z związku z notatką p. t. „Akta osobowe pracowników b. dróg żelaznych Warszawsko - Wiedeńskiej i Nadwiślańskiej" zamieszczoną w Nr. 13 (147) „Maszynisty" z r. 1929 str. 95 donosimy, iż M. K. pismem z dnia 3. II. b. r. Nr. P. 2871/1930 zawiadomiło o ukończeniu prac nad uporządkowaniem aktów osobowych b. pracowników dróg żelaznych wymienionych w tytule.

Zainteresowani pracownicy mogą otrzymać w Ministerstwie Komunikacji informacje dotyczące przebiegu ich służby na tych kolejach w drodze służbowej. W podaniu wymienić należy dokładnie datę urodzenia, imię ojca i ostatnie miejsce służbowe zajmowane przed wojną światową.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE DO PRZEPISÓW O POMOCY LEKARSKIEJ.

Ciąg dalszy.

§ 9.
(Do § 3, p. 4).

Państwowe zakłady zdrojowe znajdują się obecnie w Busku, Ciechocinku i Krynicy. Zniżka 50% dotyczy wyłącznie ceny kąpieli i zabiegów wodoleczniczych, nie odnosi się zaś do taksy zdrojowej lub jakichkolwiek innych zabiegów.

Członkowie rodzin nie mają prawa do powyższych zniżek.

Do niniejszego paragrafu stosują się również objaśnienia do § 11 rozporządzenia o opiece lekarskiej dla pracowników.

§ 10.
(Do § 3, p. 5).

Objaśnienia do § 12 rozporządzenia o opiece lekarskiej dla pracowników odnoszą się również do paragrafu niniejszego.

§ 11.
(Do § 3, p. 6 b i c).

Zasiłek pokarmowy wypłaca się pracownicy, na podstawie jej podania, zaopatrzonego w metrykę urodzin lub w odpowiednie zaświadczenie urzędu gminnego (magistratu), względnie rządcy domu w Warszawie, oraz w deklarację pracownicy, że dziecko żyje.

Przy wielorakiem porodzie (bliźnięta, trojaki i t. d.) zasiłek pokarmowy wypłaca się za każde dziecko.

Zasiłek porodowy wypłaca się na tej samej podstawie, co zasiłek pokarmowy, oraz na podstawie zaświadczenia lekarza rejonowego, że poród odbyto w domu, a nie w szpitalu.

Poród wieloraki nie wpływa na wysokość zasiłku porodowego.

Jeżeli poród nastąpił po śmierci pracownika, zasiłek porodowy i pokarmowy przysługuje wówczas, gdy wspólność małżeńska trwała do śmierci pracownika, a poród nastąpił przed upływem najdłuższego, przewidzianego w ustawie cywilnej terminu dla uzasadnienia domniemania urodzenia ślubnego.

§ 12.
(Do § 4).

W razie rozwiązania stosunku służbowego opieka lekarska dla rodziny ustaje z dniem rozwiązania tego stosunku, chociażby leczenie nie było ukończone i chociażby pracownikowi samemu przysługiwało prawo do dalszego leczenia na podstawie § 2 ust. 1 rozporządzenia o opiece lekarskiej dla pracowników.

§ 13.
(Do § 4, p. 2).

Do niniejszego punktu stosują się wyjaśnienia do § 3, p. 2 rozporządzenia o opiece lekarskiej dla pracowników z tem zastrzeżeniem, że środki przeciwko zniekształceniu i kalectwu (protezy i aparaty ortopedyczne), uznane przez lekarza rejonowego za konieczne, nabywa pracownik z własnych funduszów, a P. K. P. zwracają mu najwyżej 50 zł. w ciągu roku kalendarzowego na członka rodziny, na podstawie rachunku, opłaconego przez pracownika, na którym lekarz rejonowy stwierdza prawidłowe i celowe wykonanie aparatu.

§ 14.
(Do § 4, p. 3).

Każdemu członkowi rodziny (§ 1, p. 2 rozporządzenia o opiece lekarskiej dla pracowników) przysługuje leczenie szpitalne w ciągu 13 tygodni od dnia umieszczenia w szpitalu.

Zresztą do niniejszego paragrafu znajdują odpowiednie zastosowanie wyjaśnienia podane w § 20.

§ 15.
(Do § 5 oraz do rozporządzenia o opiece lekarskiej dla emerytów).

Opieki lekarskiej udzielają lekarze rejonowi (wraz z pomocniczym personelem lekarskim) w obrębie wyznaczonych im rejonów lekarskich.

Przy utworzeniu rejonu lekarskiego, lekarz rejonowy otrzymuje od urzędów kolejowych, położonych w obrębie jego rejonu, w dwuch egzemplarzach wykaz pracowników, uprawnionych do opieki lekarskiej i członków rodzin, z podaniem daty urodzenia dzieci.

Wykazy te sporządzają urzędy kolejowe na podstawie deklaracyj pracowników, za które ponoszą oni całkowitą odpowiedzialność.

Urząd zawiadamia lekarza rejonowego o zmianach stosunków rodzinnych i służbowych, które to zmiany lekarz rejonowy wpisuje do swego wykazu. Nadto urząd corocznie uzupełnia i prostuje przedstawiony mu w tym celu przez lekarza rejonowego jeden egzemplarz wykazu.

Analogicznie sporządzają i przesyłają Wydziały Osobowe lekarzom rejonowym wykazy emerytów.

Pracownik kolejowy i emeryt ma prawo do opieki lekarskiej lekarzy rejonowych, w których rejonie mieszka.

Pracownik, potrzebujący porady lekarskiej w czasie pełnienia służby, powinien udać się do najbliższej przychodni, a lekarz rejonowy nie może odmówić mu porady lekarskiej, chociażby pracownik nie należał do jego rejonu. W razie stwierdzenia u chorego stanu zdrowia, wymagającego przerwania pracy lub skierowania go do szpitala, wystawia mu odpowiednie orzeczenie lub zlecenie do szpitala, zawiadamiając jednocześnie o tem właściwego lekarza rejonowego.

W razie nagłego zachorowania w czasie podróży pracownik sam lub z rodziną może się zwrócić do miejscowego lekarza rejonowego. Jeżeli pracownik wzywa w tym przypadku lekarza rejonowego do domu, powinien w wezwaniu powołać się na dowód (kartę) tożsamości osoby, wyjaśniając przyczynę, dla której wzywa lekarza obcego rejonu. Wzywając w takim przypadku lekarza prywatnego, winien pracownik zastosować się do przepisów § 8 rozporządzenia o opiece lekarskiej dla pracowników, korzystając przytem tylko z jednej wizyty lekarskiej. W razie potrzeby dalszego leczenia powinien pracownik wezwać miejscowego lekarza rejonowego.

Koszty leczenia pracownika lub jego rodziny pokrywa zawsze ta D. O.

K. P., z której pracownik otrzymuje uposażenie (wynagrodzenie) i wszelkie świadczenia, co do emerytów zaś ta D. O. K. P., która wydała emerytowi zaświadczenie, uprawniające do korzystania z kolejowej opieki lekarskiej.

Dla pracowników, mieszkających poza miejscowością, w której pełnią służbę, oraz dla rodzin, mieszkujących w innym rejonie lekarskim niż pracownik, opieka lekarska powinna być uregulowana przez właściwą D. O. K. P. z uwzględnieniem warunków miejscowych.

W razie udania się na stałe (przesiedlenie), lub na dłuższy czas (urlop zdrowotny, wypoczynkowy, dłuższa delegacja i t. p.) do miejscowości, leżącej w obrębie innego rejonu lekarskiego, lekarz nowego rejonu obejmuje nad pracownikiem opiekę lekarską na podstawie odpowiedniego zawiadomienia przez odnośną władzę służbową, z wyszczególnieniem czasu, na jaki zmiana pobytu nastąpiła

W zdrojowiskach i uzdrowiskach pracownicy mają prawo do kolejowej opieki lekarskiej na równi z miejscowym personelem kolejowym tylko wówczas, gdy zostali tam skierowani na leczenie się przez właściwego lekarza rejonowego i przedstawią odpowiednie zaświadczenie; miejscowy lekarz rejonowy obowiązany jest objąć nad nimi opiekę lekarską na podstawie tego zaświadczenia. W razie nagłego zachorowania przysługuje wszystkim pracownikom i ich rodzinom w każdym razie prawo do opieki miejscowego lekarza rejonowego.

Porad lekarskich udzielają lekarze rejonowi zasadniczo w przychodniach kolejowych. Pomoc lekarska może być jednak za zezwoleniem Naczelnika Wydziału Sanitarnego D. O. K. P. udzielaną w prywatnych gabinetach przyjęć lekarzy.

Godziny przyjęć lekarza rejonowego ustala Naczelnik Wydziału Sanitarnego D. O. K. P.

Zawiadomienie o godzinach przyjęć i ich zmianach należy wywieszać na drzwiach przychodni, oraz w każdym urzędzie kolejowym na widocznem i łatwo dostępnem miejscu.

Wezwania do obłożnie chorych należy zgłaszać w przychodni w godzinach przyjęć. Sposób i miejsce zgłaszania wezwań w nagłych wypadkach poza godzinami przyjęć powinny być ogłoszone na drzwiach przychodni i w urzędach. Zawiadomienia, doręczone przed godziną 12-tą uwzględnia lekarz tego samego dnia; późniejsze zgłoszenia załatwi lekarz najdalej dnia następnego, z wyjątkiem przypadków nagłych i ciężkich.

Prócz lekarza rejonowego udzielają pomocy lekarskiej umówieni lekarze specjaliści.

Lekarze specjaliści przyjmują chorych bądź u siebie w domu, bądź w przychodniach kolejowych. Godziny ich przyjęć, zatwierdzone przez Naczelnika Wydziału Sanitarnego D. O. K. P., należy podać personelowi do wiadomości w sposób, określony w poprzednich ustępach.

Do lekarza specjalisty kieruje chorego lekarz rejonowy, używając druku wzór Nr. 6, na którym lekarz specjalista wydaje swoją opinję. Lekarz rejonowy wydaje na podstawie tej opinji dalsze zarządzenia (stwierdzenie konieczności przerwania pracy, skierowania do szpitala i t. p.).

Emeryci pragnący korzystać z kolejowej opieki lekarskiej, zwracają się do D. O. K. P., w obrębie której mieszkają, o wydanie im zaświadczenia o ich uprawnieniu do korzystania z kolejowej opieki lekarskiej oraz o wskazanie właściwego lekarza rejonowego. Do podania należy dołączyć wiarogodny dowód o miejscu zamieszkania, oraz deklarację emeryta, że nie podlega on obowiązkowi ubezpieczenia w terytorjalnej kasie chorych z tytułu swego zatrudnienia. Zaświadczenia wydawać będzie Wydział Sanitarny D. O. K. P. na podstawie stwierdzenia przez Wydział Osobowy, że dana osoba jest emerytem w znaczeniu § 11 lub 53 rozporządzenia o zaopatrzeniu emerytalnem. O wydaniu zaświadczenia zawiadamia Wydział Sanitarny D. O. K. P. lekarza rejonowego, który wpisuje odnośnego emeryta do swego wykazu.

Emeryci, którzy przed 1 września 1929 r. posiadali prawo do państwowej pomocy lekarskiej na podstawie wydanych im w swoim czasie zaświadczeń, nie potrzebują nowych zaświadczeń do korzystania z kolejowej opieki lekarskiej.

Uprawnienia pracowników, ich rodzin oraz emerytów do bezpłatnego przejazdu dla zasięgnięcia porady lekarskiej (wzór 1), normują osobne przepisy.

§ 16.
(Do § 6).

Jako teren, na którym udziela się opieki lekarskiej, uważa się pas szerokości 4 km. po obu stronach linji kolejowej; w miastach, kolonjach robotniczych i na przedmieściach uwzględnia się przy tworzeniu rejonów lekarskich specjalne warunki miejscowe także poza tym terenem.

Pracownicy względnie emeryci, zamieszkali poza obrębem 4 klm. od linji kolejowej obowiązani są niezwłocznie po sprowadzeniu się zgłosić w drodze służbowej do D. O. K. P. miejsce zamieszkania, poczem Wydział Sanitarny D. O. K. P. decyduje, w jaki sposób ma być im udzielana pomoc lekarska w razie choroby obłożnej.

ŻYCIE ZWIĄZKOWE

WYSTĄPIENIA I INTERWENCJE PREZYDJUM.

Dn. 4. II. 30. w M. K. w sprawie przestrzeni górzystych i umundurowania — kol. kol. **Borkowski, Komorowski, Siadak.**

Dn. 7. II. 30. — w M. K. w sprawie weryfikacji z poszczególnych Dyrekcyj, w sprawach osobistych Stachlewskiego z Piotrkowa, Basiewiczowej z Lublina. — Kol. **Komorowski.**

Dn. 10. II. 30. — w M. K. w sprawie uznania świadectw w Dyrekcji Katowickiej oraz w sprawie Kowalczewskiego — kol. kol. **Komorowski, Siadak.**

Dn. 11. II. 30 — w M. K. w sprawie obsługi pociągów Śniatyn — Lwów, w sprawie tranzlokacji drużyn parowozowych z dyr. Radomskiej do Dyrekcji Stanisławowskiej, w sprawie zdyskwalifikowanych na wzrok — kol. kol. **Borkowski, Komorowski, Kordysz, Serafiński.**

Dn. 14. II. 30. — w M. K. w sprawie umundurowania — kol. **Borkowski.**

PRACE ORGANIZACYJNE PREZYDJUM.

Dn. 30.II.30. Posiedzenie w Klubie PPS w Sejmie, Z. Z. K., Z. Z. M., Prezydjum C. K. P.

Dn. 5. II. 30. Zebranie Koła Sompolno — kol. **Borkowski.**

Dn. 6. II. 30. Konferencja Prezydjum Kongresu z posłami w sprawie uchwał Kongresu w sali Z. Z. M. Posłowie PPS Lieberman, N.P.R. Jankowski, Ch. D. Chaciński, Str. Chłopskie — Sawicki, Wyzwolenie — Chadej. Członkowie Prezydjum Kongresu — Dr. Raabe — C. K. P., inż. Łopuszański — Z. K. P., Nowakowski — Zw. Kol Polskich, Wojewoda — Z. Z. K., Duda — C. K. P., Sommerfeldt, Dr. Żuniak — Z. Z. M.

Dn. 11. II. Zjazd Okręgu Katowickiego w Katowicach — kol. kol. **Borkowski, Komorowski, Siadak.**

Dn. 14. II. 30. Posiedzenie C. K. P. — kol. kol. **Borkowski, Siadak.**

BYDGOSZCZ.

Zjazd Okręgu Gdańskiego. Dn. 27.I.30 odbył się w Bydgoszczy Zjazd Prezesów i delegatów Kół Okręgu Gdańskiego, któremu przewodniczył kol. **Hernet.** W Zjeździe uczestniczył z ramienia Centrali Zw. — vice-prezes Zw. kol. **Komorowski.** Porządek obrad obejmował między innemi wybór Zarządu Okręgowego, który jednogłośnie postanowiono pozostawić w tym samym składzie, co poprzednio t. j. Prezes Okręgu — kol. **Hernet**, zast. — kol. **Szumilewicz**, sekretarz — kol. **Kufel**, Skarbnik — kol. **Kwiatkowski**, Komisja Rewizyjna — kol. kol. **Chmielewski, Wierzbicki i Łaszewski.**

Zabrał głos kol. **Komorowski**, który omówił szereg spraw postulatowych i sprawę przystąpienia Z. Z. M. do Związków Klasowych. Po ożywionej dyskusji zebrani uchwalili następującą rezolucję:

„Delegaci i Prezesi Kół Okręgu Gdańskiego na odbytym Walnym Zjeździe w Bydgoszczy w dn. 27.I.30 po wysłuchaniu sprawozdań vice-prezesa Zw. — kol. Komorowskiego i Prezesa Okręgu — kol. Herneta uchwalają, co następuje:

Zebrani podporządkowują się uchwałom X Walnego Zjazdu i sprawę przystąpienia Z. Z. M. do Komisji Klasowych Związków uważają w obecnych czasach za konieczną.

Prezydjum Związku wyrażają pełne zaufanie i nawołują, aby nadal szło po drodze zrealizowania naszych postulatów.

Wszystkim opozycjonistom na czele z Burlagą, Smulskim i Cygankiewiczem wyrażają jaknajwiększą pogardę, że dążą do poderwania naszej organizacji.

Zarządowi Okręgowemu z kol. Hernetem na czele wyrażają serdeczne podziękowanie za owocną pracę dla dobra Z. Z. M.

WARSZAWA-GŁÓWNA.

Zebranie Koła. Dn. 13.I.1930 odbyło się Ogólne Zebranie członków Koła miejscowego pod przewodnictwem kol. Kalinowskiego; sekretarzował kol. Czubala. Porządek dzienny obejmował: 1. Sprawa 12-godz. pracy na parowozach przetokowych, 2) Wybór Sekretarza, Skarbnika i gospodarza lokalu. 3. Wolne wnioski. W zebraniu uczestniczył Prezes Zw. — kol. **Borkowski.**

Zebranie zagaił Przewodniczący Koła kol. Kalinowski, na którego wniosek zebrani uczcili przez powstanie pamięć zmarłego sekretarza Koła, ś. p. kol. Wilamowskiego.

Do punktu 1) porządku dziennego po wypowiedzeniu się kilku mówców zebrani uchwalili rezolucję treści następującej:

„Zebrani w dn 13.I.30 maszyniści i pom. masz. stanowczo przeciwstawiają się zakusom jednostek, zmierzającym do wprowadzenia 12-godzinnej służby na przetokach stacyjnych, a to ze względu na to, iż praca na st. Warszawa Gł. odbywa się w nadzwyczaj trudnych warunkach.

Wobec tego, iż niektóre rezerwy pracują stale po 12 godz. i skutkiem tego zostały wyłączone z ogólnego turnusu zebrani żądają włączenia tych rezerw w kolejkę turnusową."

Przeprowadzone wybory uzupełniające następ. wyniki: Sekretarz — kol. **Rogalski**, Skarbnik — kol. **Gross**, Komisja Rewizyjna: kol.kol. **Kopf**, **Pruszyński** i **Jaskólski**. Gospodarz lokalu: kol **Zdziński.**

Następnie zabrał głos kol. **Borkowski**, który omówił sprawę umundurowania oraz szereg spraw organizacyjnych.

W wolnych wnioskach załatwiono wewnętrzne sprawy Koła.

BIELSKO.

Walne Zebranie członków Koła. Dn. 25.I 1930 odbyło się Walne Zebranie Koła miejscowego Z. Z. M. W zebraniu uczestniczyli: Prezes Zw. — kol. **Borkowski**, oraz Prezes Okręgu — kol. **Spyt.**

Zebranie zagaił Przewodniczący Koła, kol. Okrzesik, zdając sprawozdanie ze swej działalności za ubiegły okres. Sekretarz Koła, kol. Janczała zdał sprawozdanie organizacyjne, informując zebranych, iż zebrań odbyło się 9, posiedzeń Zarządu — 3; wyjazdów na Zjazdy i w sprawach członków — 4; interwencyj u bezpośredniej władzy— 26; w oddziale Mechanicznym — 4; przez Zarząd Okręgowy w Dyr. K. P. — 4; z wynikiem pomyślnym załatwiono spraw — 20; z wynikiem niepomyślnym — 10; spraw w toku — 4; wysłano korespondencji — 68; wpłynęło — 51.

Skarbnik Koła złożył sprawozdanie kasowe: saldo z 1929 r. — Zł. 941.26; wpłynęło do Kasy — Zł. 1575.80; wydatkowano — Zł. 1.197.97. Pozostaje w Kasie Zł. 1.319.09. Kol. Staszkiewicz, skarbnik Kasy dla budowy domu Z. Z. M. w Bielsku zdał krótkie sprawozdanie ze stanu Kasy.

Sprawozdanie Zarządu przyjęto bez dyskusji do wiadomości. Na wniosek Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej kol. Fawełka udzielono Zarządowi Koła absolutorjum, postanawiając pozostawić Zarząd w tym składzie co poprzednio, t. zn. Przewodniczący— kol. Okrzesik Józef, zast. przew. — kol. Korpiela Stanisław, Sekretarz — kol. Janczała Marjan, zast sekr. — kol. **Jaworski** Antoni, skarbnik — kol. **Weilguny** Rudolf. Komisja Rewizyjna kol.kol. **Pawełek, Palichowski i Matawowski.**

Następnie Prezes Zw., kol. **Borkowski** omówił szereg spraw postulatowych i organizacyjnych.

Po wyczerpaniu porządku dziennego Przew. Koła zamknął zebranie dziękując kol.kol. Borkowskiemu i Spytowi za przybycie.

KRAKÓW.

Wieczór pożegnalny. Dn. 12.I 1930 odbył się staraniem Zarządu Koła miejscowego w Krakowie — Płaszowie wieczór pożegnalny z okazji przejścia kilkunastu Kolegów w stan spoczynku. W sali Związku Zaw. Pracowników Tramwajowych w Krakowie Podgórzu zebrało się kilkudziesięciu członków Koła z rodzinami oraz kilkunastu emerytów.

Uroczystość zagaił Prezes Okręgu — kol. Spyt, który w imieniu Centrali Z. Z. M. oraz w imieniu Zarządu Okręgowego wyraził odchodzącym w stan spoczynku Kolegom podziękowanie za sumienną i gorliwą pracę dla dobra Państwa, kolejnictwa i organizacji zawodowej, życząc im zasłużonego wypoczynku w pełnem zdrowiu przez długie lata.

W imieniu Koła miejscowego przemawiał Przew. Koła, kol. **Szypuła.**

W imieniu emerytów przemawiał kol. **Sosin**, składając Zarządowi Okręgu, Koła oraz wszystkim kolegom podziękowanie za pamięć.

Po dokonaniu wspólnej fotografji odbyła się zabawa taneczna.

PODZIĘKOWANIA.

Odchodząc po długoletniej pracy w stan spoczynku, składam niniejszem serdeczne podziękowanie Szan. Prezydjum Z. Z. M. w osobach kol. kol. Borkowskiego, Komorowskiego, Siadaka i Sommerfeldta jak również i p. d-rowi Żuniakowi za sprawne zbadanie aktów, udzielenie pomocy i porady, tudzież za wypłacenie z odprawy emerytalnej.

Józef Kozłowski.

***

Niniejszym składam podziękowanie członkom Prezydjum Z. Z. M. kolegom: Borkowskiemu, Komorowskiemu, Siadakowi i Sommerfeldtowi oraz p. d-rowi Żuniakowi za trudy i starania podjęte w mojej sprawie z okazji przejścia na emeryturę oraz za wypłacenie odprawy emerytalnej.

Władysław Blaziński.

***

Kol. Schabowskiemu, Prezesowi Okręgu Wileńskiego Z. Z. M. za poczynione w mej sprawie starania składam serdeczne podziękowanie.

Stanisław Sandziuk
masz. par. Baranowicze.

Wszystkim, którzy wzięli udział w oddaniu ostatniej posługi ś. p. *Krajewskiemu* Juljanowi, a wszczególności p. Michniewskiemu, Przewodniczącemu Koła w Kielcach oraz p. Latało za bezinteresowne zajęcie się pogrzebem, składają serdeczne podziękowanie.

Żona i córka.

***

Zarząd Koła miejscowego w Bielsku poczuwa się do obowiązku złożenia podziękowania Prezesowi Związku, kol. **Borkowskiemu** oraz Prezesowi Okręgu kol. *Spytowi* za przybycie na Walne Zebranie w dn. 25.I.30 oraz za uczestniczenie w pogrzebie ś. p. kol. *Nowotnego* Fr. Oprócz tego p. Borkowskiemu za wygłoszenie mowy nad grobem zmarłego.

***

Poczuwam się do obowiązku złożenia p. Prezesowi Związku, *Borkowskiemu*, serdecznego podziękowania za zajęcie się sprawą mego syna.

Fryderyk Kretz.

***

Wszystkim kolegom męża mojego, ś. p. Antoniego *Szuby*, oraz wszystkim Kołom miejscowym Okręgu Krakowskiego Z. Z. M. — za okazaną mi pomoc w krytycznej chwili, składam płata nastąpiła w terminie jaknajserdeczne „Bóg zapłać".

Marja Szubowa z dziećmi.

SPROSTOWANIA.

W N-rze 3/161 „Maszynisty" z r. b. zamieściliśmy krótkie wspomnienie pośmiertne po ś. p. kol. **Wesołowskim.** Kolega ten należał do Koła **Inowrocław**, a nie jak mylnie wydrukowano do Koła Iłowo.

***

Niniejszem prostujemy, iż zmarły ś. p. Brunon Prybe, brat kolegi naszego z Koła Iłowo, nie był członkiem naszego Związku, jak mylnie zamieszczono w Nrze 3/161 „Maszynisty".

NA RATY bez zaliczki

ZEGARY

ścienne, zegarki, pierścionki, kolczyki obrączki **CH. GUTMACHER**

Warszawa,

ul. Smocza Nr. 21 m. 7, róg Dzielnej

DO SPRZEDANIA PARCELA

wielkość 464 m.² położona wśród gór i lasów świerkowych, w miejscowości klimatycznej **Jaremcze** Do sprzedania zaraz z wolnej ręki. — Cena parceli **200 dolarów.** Bliższe informacje w Zarządzie Koła miejscowego Z. Z. M. w Stanisławowie. ul. Lelewela 11.

CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona — zł. 400.—, ½ strony — zł. 250.—, ⅓ strony — zł. 180.—, ¼ strony zł. 150.—, ⅙ strony — zł. 85.—, 1/16 strony — zł. 45.—.

Wydawca: Zaw. Zw. Maszyn. Kolej. Red. odpow.: **Henryk Sommerfeldt.**

Odbito w drukarni „Robotnika", Warecka 7.